

PORTAVEU

Informació de la Parròquia de la Puríssima de Sabadell

Número 2321

6 de juny de 2021

AVUI PARLEM DE...

REFLEXIONS EN TEMPS DE PANDÈMIA

Redacció

Avui la redacció ha escollit reflexions d'Armand Puig, de Josep Omella i del Papa Francesc, entre altres; reflexions sobre la situació pandèmica que estem vivint. Sens dubte ens poden ajudar en el nostre dia a dia i en la nostra fe. Tancarem el recull amb un text molt interessant sobre la malaltia fet per Núria Romay de Cristianisme i Justícia.

No podem entendre aquesta pandèmia com un càstig d'un Déu llunyà i aïrat. Déu no envia al món pandèmies, però potser sí que amb l'arribada d'aquesta pandèmia ens està dient alguna cosa. Potser ens està insinuant que fa molt de temps que estem atrapats en la temptació de viure la nostra filiació divina cercant poder, prestigi, orgull dominador. En lloc de servir-nos com a germans, hem viscut depredant-nos els uns als altres i depredant la nostra casa comuna. I ara comencem a adornar-nos de les conseqüències.

Carles Marcet Sj

El coronavirus ha sotmès mitja humanitat a una prova d'estrès colossal, que afecta tant les persones malaltes com les sanes.

Estem descobrint la importància d'acompanyar la solitud del qui està sol, i constatem la impotència de no poder-ho fer quan la malaltia estrena o ofega. Com va dir el Papa, no ens podem salvar sols.

El virus no ha fet distinció entre races ni cultures, entre nord i sud, entre forts i febles. Tots estem remant dins la mateixa barca. Tota vida humana té el mateix valor i no pot ser avaluada per raó de l'edat o de la feblesa.

La prova del coronavirus ha obert grans espais de solidaritat i de creativitat. El confinament s'ha convertit en una lluita contra la resignació i el desànim. L'ésser humà posseeix molts recursos. És capaç de donar respostes a un present complex i imaginar un futur divers, en el qual ressuscitin persones i pobles.

Armand Puig

Déu no actua com un ésser poderós i triomfant, tranquil i feliç, aliè al patiment humà, sinó que actua en el silenci, en l'aparent impotència i amb tota humiliat. És un Déu que pateix amb nosaltres el dolor i la foscor, fins a la mort matei-

xa. Avui és a les clíniques, a les residències de gent gran, als domicilis de tants i tants germans nostres que pateixen i moren. És amb tu a casa teva, al teu hospital, a la teva residència. Déu també pateix i mor en el silenci d'aquests germans nostres.

Per això, en contemplar el crucificat, els “crucificats d'aquests dies”, la nostra reacció no és d'escarni o menyspreu, sinó de pregària confiada i agraïda. I li diem al Senyor:

No baixis de la creu. No ens deixis sols en la nostra aflicció. Per a què ens serviria un Déu que no hagués viscut la nostra creu? Qui ens podria defensar?

En qui podrien confiar els malalts de Covid-19, els seus familiars, els sanitaris i tantes persones que són als serveis especials i essencials? On podrien posar l'esperança les persones que avui no veuen futur en la seva vida? A qui s'agafarien els malalts crònics i els moribunds? Qui podria oferir consol a les víctimes del coronavirus? No, Senyor, no baixis de la creu, perquè si no et sentim crucificat al nostre costat, als hospitals, residències i domicilis, ens veurem més perduts.

Cardenal Joan Josep Omella

Quan la comunitat no es pot reunir, cal reimaginar la presencialitat, amb una presencialitat virtual; i possiblement també ens faci descobrir la pastoral de la lentitud, del silenci, d'una fe que ens humanitza i acompanya. Que ens faci ser creatius en aquests moments, conscients que ens cuidem per poder cuidar els altres.

Mn. Josep Taberner

Passada la crisi sanitària, la pitjor reacció seria la de caure encara més en una febre consumista i en noves formes d'autopreservació egoista. Tant de bo que al final ja no hi hagi 'els altres', sinó tan sols un 'nosaltres'. Tant de bo que tant dolor no sigui inútil, que fem un salt cap a una forma nova de vida i descobrim definitivament que ens necessitem i ens devem els uns als altres, a fi que la humanitat reneixi amb tots els rostres, amb totes les mans i amb totes les veus, més enllà de les fronteres que hem creat.

Fratelli tutti, número 35. Papa Francesc

Ens és molt fàcil dir que Déu es va manifestar a Sant Francesc d'Assís, a santa Teresa del Nen Jesús, però ens és difícil reconèixer aquesta presència amorosa de Déu, en aquests temps eixuts que ens ha tocat viure.

El gran repte del cristià del segle XXI en temps de pandèmia és descobrir la presència amorosa de Déu.

Pare Eduardo Sanz de Miguel

Viure la Quaresma en dies de pandèmia reclama acompanyar espiritualment el Senyor en els seus sofriments, ja que els està patint en els seus germans, que hem d'acollir nosaltres, com a germans nostres. Hem de ser sensibles als patiments sanitaris i materials, psicològics, espirituals i socials que infligeix la pandèmia a la humanitat, i especialment als que estimem i als que tenim a prop.

Però ¿com va viure el sofriment Jesús, perquè l'item? Amb interioritat i pau. Amb una única i gran intimitat amb el Pare: “Pare, jo sé que Vós m'escolteu sempre” (Jo 11,42). Amb silenci actiu. Són notables els seus silencis com en la passió de Marc, en la qual sempre està callat; no contesta ni es defensa. I amb solidaritat cap als qui pateixen i els pecadors. Ell carrega sobre seu el pecat de tots: “És l'Anyell de Déu que lleva el pecat del món” (Jo 1,29). Pateix amb sentit, ja que dóna valor redemptor al sofriment i la creu. La seva vida i el seu sofriment és un sacrifici digne del Pare. Està salvant el món. Sobretot, amb un gran amor. És en les dificultats quan l'amor es manifesta més: “Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics” (Jo 15,13).

Mons. Joan-Enric Vives

Ens espanta la malaltia

Núria Romay

Cristianisme i Justícia, 13 March 2020.

Ens espanta la malaltia.

Perquè ens atura, ens paralitza, en sec, sense esperar-ho. Perquè ens obliga a desprogramar, a desfer, a desdibuixar aquell pla, aquella projecció de futur, el tenir-ho tot sota control.

Ens espanta la malaltia.

Perquè és pura incertesa i vulnerabilitat. És la vida en bolquers, nua, sense afegits, sense edulcorants, sense excuses.

Ens espanta la malaltia.

Perquè ens toca la possessió, tot el que és meu, la meva família, els meus amics, la meva parella, el meu cos, la meva salut, la meva estabilitat, la meva feina, els meus estudis, els meus somnis.

Ens espanta la malaltia.

Perquè la teníem ben amagada, reprimida, aïllada. I quan se'ns presenta (ahà! aquí la tenim), s'escola sense generar riquesa ni capital, sense respondre a la sobreabundància que circulava per totes bandes.

Ens espanta la malaltia.

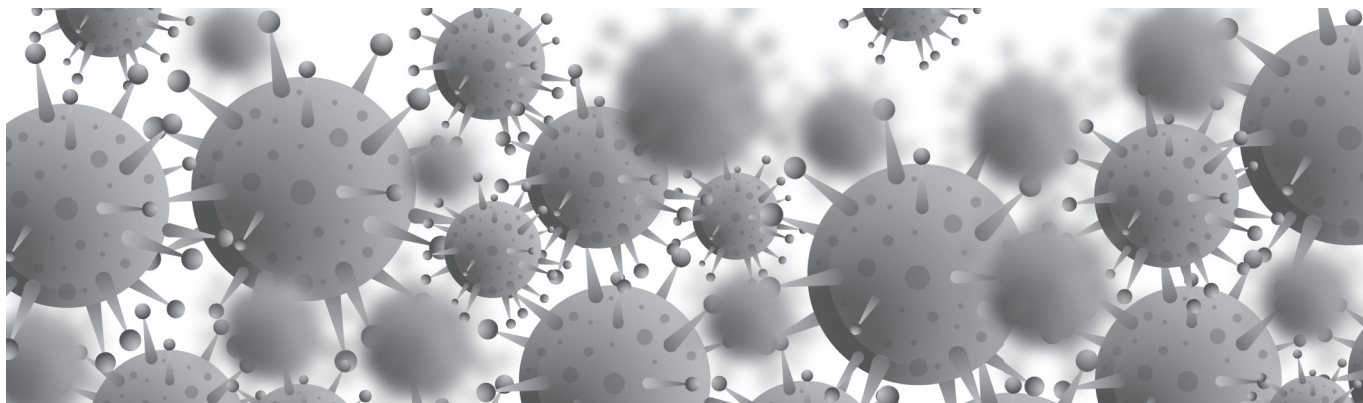
Perquè fa trontollar aquesta aparent llibertat. I la qüestiona i la situa entre l'espasa i la paret, fins trobar-se de cara, totes dues, llibertat i necessitat, forçades a construir a base d'aquest nostre material: nit, sensible, limitat.

Ens espanta la malaltia.

Perquè som experts en fugir del dolor, de la dependència, del demanar ajuda. De la soledat, d'estar sobre el llit, del temps inútil, improductiu, en silenci, sense respondre. I tot allò del que fugim, a fi, ens atrapa.

Ens espanta la malaltia.

I potser (potser, dic jo), perquè té alguna cosa a veure amb aquesta dosi de Veritat a la qual tant ens costa arribar.

CULTES

DIUMENGE X DE DURANT L'ANY. SOLEMNITAT DEL COS I LA SANG DE CRIST. Missa de vigília, dissabte a les 8 del vespre. Diumenge, missa a 2/4 de 10 del matí, 11 en castellà, 12 del migdia i 8 del vespre.

HORARI DE LA MISSA ELS DIES FEINERS. Cada dia a les 8 del vespre.

PREGÀRIA AMB CANTS DE TAIZÉ. Cada dimecres a 2/4 de 9 del vespre, al presbiteri.

PREGÀRIA FAMILIAR 0-7. Cada mes, pregària familiar amb els més menuts. Atesa la situació de pandèmia, s'ha iniciat aquest curs 2020-2021 fent una tramesa mensual d'un guió de pregària per fer-la a casa en família. Els interessats podeu sol·licitar aquest enviament a pregaria07@purissimasabadell.org

INFORMACIÓ A LA COMUNITAT

REFLEXIÓ DE LA PARAULA. El grup Sant Pau es reunirà dilluns dia 7 de juny, a 1/4 de 7 de la tarda i el grup Sant Lluç el mateix dilluns a 2/4 de vuit del vespre.

UNIÓ DE MARES. Dimarts 8 de juny, a les 6 de la tarda i a l'Auditori Mn. Joan Nonell, Assemblea. A les 8 del vespre s'uniran a celebració de l'Eucaristia.

CATEQUESI FAMILIAR. Durant els tres primers dissabtes del mes de juny, a les 12 del migdia, se celebrarà la Primera Comunió amb els diferents grups de la parròquia.

VIDA CREIXENT. La propera reunió serà la de final de curs i es farà a l'Acadèmia Catòlica el dijous 17 de juny a les 6 de la tarda, per aquest motiu convidem a totes les persones dels diferents grups.

Anem avançant amb el temari *L'Harmonia de la teva vida* i toca llegir el capítol 9 que hem de procurar llegir abans, per poder aportar les nostres reflexions. Protegint-nos seguint les normes i amb mascareta, però hem de seguir vivint l'amistat i relacionar-nos, per continuar amb esperança.

CÀRITAS PARROQUIAL. A causa dels efectes de la pandèmia ens han enviat des de Càritas Sabadell 12 famílies més de les que ja ateníem, és per aquest motiu que des del Rebot parroquial demanem la vostra col·laboració, trobareu els aliments que necessitem detalls en la nostra pàgina web.

Mc. 14, 12-16.22-26

*Això és el meu cos,
això és la meva sang.*

Parròquia de la Puríssima · Capmany, 36 · 08201 Sabadell · Tel. 93 725 14 41
secretaria@purissimasabadell.org

Parròquia Puríssima Sabadell

[purissimasabadell](https://www.instagram.com/purissimasabadell)

www.purissimasabadell.org